

ת"פ 72518/12 - מדינת ישראל, לשכת תביעות נגד אתי מירילשויי-בעצמה

בית משפט השלום בבא ר שבע
ת"פ 72518-12-19 מדינת ישראל נ' מירילשויי

בפני:	כבוד השופט יניב בן הרוש
בעвин:	המאשימה
	מדינת ישראל
	ע"י לשכת תביעות נגד
	נגד
	הנאשםת
	אתि מירילשויי-בעצמה
	ע"י ב"כ עווה"ד עינת סנדLER

גור דין

רקע

1. ביום 26.4.22 הורשעה הנואשת במסגרת הסדר טיעון בעבודות כתב האישום, בעבירה של גנבה לפי **סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ג-1977**.

2. בהתאם לעבודות כתב האישום הנואשת גנבה ביום 30.8.19 טלפון מסוג גלקסי נוט 8 בוחנות בגדים מל Kohcoha אחרת שהייתה בוחנות.

תסקרי שירות המבחן

3. בעניינה של הנואשת הוגש שלושה תסקרים מאט שירות מבחן.

4. בתסקירו מיום 4.9.22 סקר שירות המבחן את אורך חייה של הנואשת. נעדרת עבר פלילי, לא התנסתה באלכוהול או סמים, עבדה מרבית חייה. הביעה חריטה על מעשיה. שירות המבחן התרשם כי הנואשת ביצעה את העבירות בשל קושי להפעיל שיקול דעת עמוק. לפיכך, הוצע לנואשת להשתלב בהליך טיפול. שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעתה והטלת עונש של"צ.

5. בתסקירו מיום 27.2.23 תיאר שירות המבחן קושי מצד הנואשת להגיע לפגישות בשירות המבחן. אך לאחר שירותי המבחן שיקף לה זאת, הגיעו לחמשה מפגשים ברציפות בשירות המבחן וגילתה רצינות. אשר על כן שירות המבחן חזר על המלצתו לבטל את הרשעת הנואשת ולהטיל עליה עונש של"צ.

עמוד 1

6. בתסקיר מיום 7.5.2023 צוין כי גם אם בתחילת התקשתה הנאשמת לשתף פעולה, בהמשך חל שינוי חיובי בהתנהגותה והיא הצליח לשתף פעולה ולהגיע באופן עקבי לפגישות. שירות המבחן התרשם מתבוננות פנימית בדףו התנהגותה. לבסוף, חזר שירות המבחן על המלצה לבטל את הרשותה הנאשמת, וזאת הרכmeno כי הרשותה בפלילים עלולה לפגוע בעtidיה וביסוכיה לחזור לתחומי הניהול.

טייעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה עטרה למתחם ענישה הנע בין חדש מסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ל-12 חודשים מסר. יחד עם זאת, בנסיבות העניין הסכימה הטבעיה כי ניתן לחזור למתחם העונש ההולם. לעומת זאת, המאשימה התנגדה לביטול הרשותה הנאשמת, בהיעדר נזק קונקרטי.

8. ב"כ הנאשמת הפנתה לכך שמדובר בנאשمت בת 57, נעדרת עבר פלילי, שעובדת בתור משגיחה בבחינות בגרות, וב吃过 עבדה בניהול חניות בגדים, משרה שלדבריה דורשת אמון. ב"כ הנאשמת מסרה כי אין לה אינדיקציות לנזק קונקרטי, אך לאור נסיבותה של הנאשמת ובשים לב למגמת הריכוך שלדבריה חלה בפסקת בית המשפט בגין דרישת הנזק הקונקרטי, עטרה להורות על ביטול הרשותה. עוד ביקשה להגיש פסיקה הומנתה בטענה לאחר הדיון, וכן הגישה מסמך שבו התייחסות למספר פסקי דין של בית המשפט העליון בגין ביטול הרשותה.

9. הנאשמת תיארה את הקשי שחוותה לאחר האירוע. תיארה את המקירה ככח שאירע "בhaiisch הדעת" ואף טענה כי: "**עד שגיליתי, הטלפון היה על שקט**", כך שלמעשה נוצר רושם כי הנאשمت לא לוקחת אחריות על ביצוע עבירות גניבה. למען הסר ספק, באותו שלב הפסקתי את הדיון וביקשתי מב"כ הנאשמת לברר עדמת הנאשמת בגין לאחריותה למשעים בהם הורשה. לאחר הפסקה הבירה ב"כ הנאשמת: "**הנאשمت לא חוזרת בה מהודאתה**". ואילו הנאשמת אמרה: "**זו הייתה טעות זהה קרה**". כל האמור עולה בקנה אחד עם דבריה של הנאשמת בפני שירות המבחן בתסקיר מיום 4.9.22 שם טענה כי הכנסה את הטלפון בטעות לתקה, ועל כן שירות המבחן התרשם, באותה העת, מהודאה חלקית.

ביטול הרשותה

10. בטרם אקבע את מתחם העונש הראו אדון בבקשת הנאשמת לביטול הרשותה, בהתאם לסעיף 219א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.

11. בע"פ 2083/96 כתוב ב' מדינת ישראל פ"ד נ"ב (3) 337, נקבע, כי משוחח ביצועה של עבירה, יש להרשיע את הנאשם, זולת מקרים יוצאי דופן בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשותה לבין חומרתה של העבירה. כלל, יש להימנע מביטול הרשותה על מנת שלא לפגוע בחובת מצוי הדיון עם עבריינים (ראו ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני [הורסם בانبו] (17/08/00)), וכן על מנת שלא לגרום לפגיעה מהותית בעקרון השוויון בפני החוק ובשיתוק ענישה אחרים. (ראו ע"פ 1082/06 מיכאל שוראקי נ' מדינת ישראל [הורסם בانبו] (20/06/06)).

12. הלכה היא כי על המבחן לבטל את הרשותה הנintel להוכיח כי מתקיימים בעניינו שני תנאים מctrברים. הראשון, הוא שההרשותה טוביל לפגיעה חמורה בשיקומו. והשני, הוא שסוג העבירה מאפשר בנסיבות המקירה

לבטל את הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים ובראשם התועלת שתושג לאינטראס הציבורי מההרשעה. (ע"פ 4318 מדינת ישראל נ' אלון חסן [פורסם ב公报] (18/04/21)).

13. לא מצאתו בטיעוני ב"כ הנאשם כל תימוכין לכך שלנאשمت יגרם נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעתה. הנאשמת, לדבריה, עובדת לבדוקת בחינות ובעלת ניסיון בתחום ניהול חניות בגדים, ולא הוצאה בפני אף ראשית ראייה לכך שהרשעתה עלולה לפגוע בפרנסתה. כפי שנקבע בשלל פסקי דין, וביניהם רע"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (18/04/18), הנטול להוכיח נזק קונקרטי מוטל על כתפי הנאשם. הנטול כפי שנקבע ברע"פ 7224/14 **משה פרנסקי נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (10/11/14) הינו נטול כבד. ודוק, הדרישה בפסקה הינה להוכיח קיומה של פגיעה קשה וקונקרטיבית ולא לפגעה סתם. ראו למשל רע"פ 3195/19 **אגוזי נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (04/07/19).

14. בענייננו, כאמור, לא הוצאה ראייה לפגעה כלשהי. ודוק, אף אין מחלוקת כי הרשות הנאשמת אינה מחסום בלתי עביר בפני עצמה כבודקת בחינות או כמנהלת חנות בגדים. אך העובדה שהנאשמת גנבה טלפון סלולרי בחנות בגדים, עלולה להוביל מידת האמון שניית יהיה לתת בה בכל תפקיד המושחת על יחסיו אמון. אך הפגיעה באמון לא נובעת מעצם שאלת הרשעה אלא מעצם ביצוע המעשים. לפיכך, אין נפקא מין אם הנאשמת תורשע אם לאו, שכן יחס אמון מבוססים על מעשו של אדם ולא על השאלה הטענית, אם נכון מעשו הורשע.

15. עינתי בפסקה שהגישה ב"כ הנאשם ולא מצאתו כי יש ממש בטענה בדבר מגמת ריכוך הדרישה להוכיח נזק קונקרטי. לאורך השנים התבוסה לה ההלכה בדבר דרישת הנזק הקונקרטי בפסקתו של בית המשפט העליון, הלכה שלא נס ליחה עד ימינו אנו. ראו למשל רע"פ 6485/20 **ביטון נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (11/01/21), רע"פ 5018/18 **בזגלו נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (21/10/18), רע"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (10/06/14), רע"פ 5860/15 **סגל נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (07/09/15), רע"פ 7224/14 **משה פרנסקי נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (10/11/14). ודוק, הדרישה לנזק קונקרטי בפסקת בית המשפט העליון הינה כה נזקנית עד כי לעתים: "גם כאשר מדובר בנאשם צער המצוី בתחילת חייו הבוגרים, יש להציג נזק מוחשי-קונקרטי שייגרם כתוצאה מההרשעה". ראו רע"פ 7109/14 **סיג נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (20/11/14) בית המשפט העליון חזר והציג, אף לאחר כניסה תיקון 113 לחוק העונשין לתקף, כי תנאי בליך אין לביטול הרשעה הוא שהרשעתו של הנאשם: "צפואה לפגוע פגעה חמורה בשיקומו או בעתידו". ראו רע"פ 2327/19 **אדוארד נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (19/05/19).

16. הפסקה אליה הפנתה ב"כ הנאשם לא מלמדת על מגמת ריכוך הדרישה להוכיח נזק קונקרטי ואף אינהיפה לענייננו בשל שונות מהותית בין אותם מקרים לבין הענינה של הנאשם. כך למשל, בע"פ 8169/20 **ח'ים שלום נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (26/08/21), בית המשפט התרשם מקיומה של אפשרות שלילת רישיונות של הנאשם ליבא תוספי תזונה באם תישאר הרשעתם על כנה. בע"פ 4466/13 **אסולין נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (22/05/14) היה מדובר ב"בגיר-צעיר". בע"פ 8215/16 **יצחק נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (29/03/17), היה מדובר בסטודנט ללימודי הנדסה והרשעתו הייתה עלולה להשפיע על סיכויי

להיקלט בעבודה. בע"פ 5446/15 **חניוב נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (03/03), היה מדובר במילוי אחריו נזק שהיגרם לנאשם כתוצאה מהרשות, ועלולה להוביל לכך שלא יקבל הילך הנגיעה באமבולנס, על אף שכבר הוסמרק כנהג אמבולנס. בע"פ 3446/10 **אלחלים נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (04/06), דובר במילוי אחריו נזק שהיגרם לנאשם כתוצאה מהרשות, ועל כן נזקה של הרשות עלול להיות רב.

17. הנה כי כן, פסקי הדין אליה הפנתה ב"כ הנאשמת, גם אם חלקם חמורים מעוניינו, יכולים לאו יצא מן הכלל תיארו נזק שועלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשות, ברמות קונקרטיות משתנות. זאת ועוד, אף אחד מהם לא נכתב כי אין צורך בהוכחת נזק קונקרטי, וחשוב מכך, אף אחד מהם בית המשפט לא ביטל הרשות בנסיבות בהן אין פוטנציאלי ממשי לנזק שייגרם בעקבות הרשות.

18. בכל הנוגע לתנאי השני של הלכת כתוב, הרי שבשים לב לטיבת השפה העברית, וודאי שאין לשולול על הסוף כי יתרנו מקרים בהם ככל שיוכח נזק שועלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשות, על רקע הליך שיקום שעבר, ניתן יהיה לשקל במקרים החראגים המתאימים לאיש הרשות בעבורות מסווג זה. אך זה אינו המקירה בעונייה של הנאשمت שבפני, אשר כאמור לא עומדת בתנאי הראשון.

19. לא נעלמה מעונייני המלצה שירות המבחן. יחד עם זאת, על אף הערכת מקצועיותו הרובה של שירות המבחן, ההלכה היא כי היא מהוות: "**המליצה בלבד, ובית המשפט רשאי להפעיל את שיקול דעתו בהתאם בכלל האינטרסים העומדים לפניו**" ראו למשל בע"פ 5626/14 **לנקין נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (02/08/15) וכן בע"פ 4144/15 **abbo אלטיך נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (16/06/15). הדברים נכונים בביתר שאת, בנסיבות בהן המלצה שירות מבחן אינה עולה בקנה אחד עם דרישת ההחלטה להוכחת נזק קונקרטי על מנת להורות על ביטול הרשות. עוד יזכיר כי שירות המבחן התרשם כי בעוד בתחילת דרכה הטיפולית, הנאשמת לקחה אחריות חלקלית על מעשה, בסופו של הליך, לקחה אחריות מלאה על מעשה. אלא, שמדוברה של הנאשمت בפני, במעמד הטיעונים לעונש, נוצר רושם לפיו הנאשمت עדין מקהל ראש במעשיים בהם הורשעת ולקיים האחוריות מצדיה חלקלית ומצמצתת מאוד.

20. סוף דבר אני דוחה את בקשה הנאשמת לבטל את הרשותה בדיון.

קבעת מתחם העונש ההולם

21. בהתאם לתיקון מס' 113, סעיף 40ג(א) לחוק העונשין בקבעת מתחם עונשה הולם על בית המשפט להתחשב בערכיהם המוגנים, במידה הפגיעה בהם, בעונייה הנוגעת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

22. הערכים המוגנים שנפגעו ממיעשי הנאשמת הינם קניינה של המטלוננט, כפי שנקבע בדיון בע"פ 2334/09 **ישראל פרי נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (23/05/11):

"האיסור על גנבה הוא מן האיסורים הבסיסיים שהדין הפלילי מטיל על האדם עוד"

מימים ימימה. איסור זה מכוון בהגנה על זכות הקניין, המוחזקת בזכות חוקתית של הפרט. ההגנה על רכוש הפרט חיונית לקיומו של סדר חברתי תקין, והוא הניצבת בלביה של עבירות הגניבה. אכן, "הערך המוגן על ידי עבירת הגניבה הוא שמיירת רכוש הוצאה"

23. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף הבינוני. מדובר באירוע חד פ уни ונקודתי, יחד עם זאת יש לזכור כי טלפון סלולרי מכיל בתוכו מידע פרטני וגניבתו היא גם בבחינת חדים לרשות הפרט. זאת ועוד, בית המשפט הגדר עבירה זו כתופעה נפוצה הפוגעת באזרחים תמים ואף מעוררת את תחושת הביטחון של הציבור כולו. ראו למשל רע"פ 6365/13 **קלינר נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (23/09/13).

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. זה, הפניה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו

24. העבירה בוצעה באופן ספונטאני וחד פימי. הרכוש שנגנב הינו טלפון סלולרי, ולגניבתו יש השפעה לא פשוטה על קורבן העבירה, נוכח כך שהטלפון הסלולרי הפר ברבות השנים ל"מרכז עצבי" קרייטי בחינויו. יחד עם זאת, בעניינו, הטלפון הוחזר בסופו של יום למחלוננת.

מדיניות הענישה הנוהגת

25. נקודת המוצא בקביעת העונש הראוו למשמעי הנאשם היא העונש שקבע המחוקק בעבירות הגניבה הינו 3 שנים.

26. בჩינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסווג אלה מלבדה כי מתחמי הענישה מתחילה ממספר חדשני מסר בפועל שיכול וירצוץ בעבודות שירות:

א. רע"פ 22/2016 **גאוז נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (24/11/22) שם נקבע מתחם ענישה הנע בין 4 חודשים מסר שיכול וירצוץ בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשים מסר.

ב. רע"פ 13/2016 **קלינר נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (13/09/13) שם נקבע מתחם ענישה הנע בין 4 חודשים מסר שיכול וירצוץ בדרך של עבודות שירות ועד 8 חודשים מסר.

27. לאור האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 2 חודשים מסר שיכול וירצוץ בעבודות שירות ועד 8 חודשים מסר.

סתיטה ממתחם העונש ההולם

28. הכלל הוא שעל נאשمت המבקשת לסתות לקולה ממתחם העונש ההולם הנintel להציג ראיות לכך שעבירה הילך שיקומי משמעותי. ראו למשל רע"פ 1705/22 **אלצראיפה נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (14/03/22).

29. בעניינה של הנאשמת מצאתי כי יש מקום לסתות ממתחם העונש לקולא, אך שלא יוטל עונש מסר, אף לא

בדרך של עבודות שירות. זאת מושם שהנאשمت עברה הליך שיקום. אודה כי לא מדובר בהליך שיקום שבאופן רגיל די בו להצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם, לאור כך שהנאשمت שיתפה פעולה באופן חלקי עם שירות המבחן וטרם השלימה עד תום את הליך השיקום. יחד עם זאת, הצדדים הסכימו על סטייה ממתחם העונש ההולם, העבירה אינה מן החמורות, ומדובר בעבירה ראשונה לאורך חייה של הנאשמת.

נסיבות שאין קשרו בעבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפניה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים
כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאותונומיה על גופו:

30. הנאשמת הודהה במיחס לה.
31. הנאשמת בעלי נסיבות חיים לא קלות כפי שפורטו בתסוקיר שירות המבחן.
32. הנאשמת עברה הליך טיפול, גם אם ידעה עלויות ומורדות, ולבסוף התקבלה בעיניה המלצה חיובית מעת שירות מבחן.

סוף דבר

33. לאחר שבדקתי את כלל השיקולים לעיל, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:
 - א. 3 חודשים מאסר מוותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשמת תעבור במשך תקופה התנאי תעבור עבירות גנבה.
 - ב. צו של"צ בהיקף של 100 שעות בהתאם לתוכנית שיכין שירות המבחן בתוך 30 יום מהיום.
 - ג. הנאשמת מזוהרת, כי עליה לנוהג בהתאם לכללים ולתנאים שיקבע שירות המבחן, אחרת יופקע צו המבחן ואגוזר את עונשה מחדש.
 - ד. פיצוי למטלוננט בסך 1,000 ₪ ישולם עד ליום 1.9.2023.

את הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום באחת מהדריכים הבאים:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, או www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 35592*355000 או בטלפון 073-2055000.
- במזומנים בכל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהות בלבד (אין צורך בהציג بشוברי תשלום).

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ד איר תשפ"ג, 15 Mai 2023, במעמד הצדדים.

עמוד 7

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il